

שְׁדֶךָ רְחַלְמֹד לְשָׁנָה מַעֲבָרָת ב' אַדְרָ א:

ועין ב"לקוטי הילכות" הלכות כלאי בהמה הילכה ד' שזה הוא בחינת לעוזם יהיה אדם מודה על העבר ועל ידיו זה יכול להיות וצורך לעתיד לבוא בחינת לך אזבח זבח תודה ובשם ה' אקרא, ומפרש בזה מה שבתוב אצל דוד מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו ה' מה רב צרי וכו', כי עליידי שהתחילה לזכור המזמור ולהודות להשם יתברך מה שאבשלום בנו רודף אחריו, כי סתם בראש מרחם על אבא עליידי היה יכול לצעק בראש אחראך ה' מה רב צרי ובלא העצה הזאת קשה לו אז לצעק להשם יתברך בראש, עין שם ועין לקמן בפניהם בספר הזה אותן מטות:

ואמր אשר עקר הכללי זיין של איש היישראלי לנצח את יצרו הרע הוא רק התפלה והتابודות ועל ידי כל דבר ודבר של תפלה והتابודות הוא מנצח תרבה, במובן כל זה בלקוטי מוחרא"ז חילך ראשון סימן ב' ואfineyi שמחמת שאין רגע כלל פגע בוודאי היה צריבין לקים אין רגע כלל פגע ובקשה, fineyiicon גם מעט הדברים שעזה האדם לדבר לפניו מודה עצם דחקו ונגיזתו באיזה פעם ביום ונושא עיניו למזרים ופורש לפניו יתברך גם זה יזכיר מאד אצלך יתברך, ובמבראר גם בזוהר הקדוש פרשת בלע על פסוק תפלה לעני כי יעטף במה וכמה יזכיר אצלך השם יתברך תפלה העני אףלו העני המ תפילה על צרכיו הגשומים על חסרון פרנסתו וכיוצא עין שם:

ועין ב"לקוטי הילכות" הלכות תפלה המנחה הילכה ז' שմבאר שם, שבל שכן וכל שכן בשאדם מרגיש עגיותו ושלותו במעשיו

אָזְקֵן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

כִּינֶל אָזְקֵן פָּזָה רַצְנִית אַצְלָל "אָזְקֵן" מִקְוֹה שֶׁדֶבֶר אָזְקֵן רַבָּנוּ עֲזַחַת תְּקֹזֶז לְפָלֶל" אַזְקֵן חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הַוְצָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׂבִּית תִּיקְוֹן המידות אַגְּנָחָת 30

הַרְעָים, וּבְפִרְטָה כְּשֶׁנּוּפְלִין עַל הָאָדָם שֶׁנִּי מִיגִּי הַעֲגִיות שַׁהְזָא עֲגִי מִן הַדָּעַת מִרְבָּוי קְלָקְוָלוּי הַעֲצֻמִּים וְגַם הוּא עֲגִי וּמְחִסָּר פְּרִגְסָה מִאָד וְהַעֲגִיות וְחִסְרָוָן פְּרִגְסָתוֹ מִבְּלַבְלָל אָזְטָו מָאָד, וּבְשִׁמְשָׁכְבִּיל עַל דָּרְכָיו וּמִطָּה לְבָוּ לְהִרְמָזִים וְהַכְּרוֹזִים שְׁהַיָּם יִתְבְּרָךְ קֹוָרָא אָזְטָו בְּכָל יוֹם, וּרְזָאָה שְׁאַיִן לוֹ שְׁוּם תְּקֹהָה, בַּי מִימִין וּמִשְׁמָאל אַיִן סְמִיךְ מַעְשָׂיו מִקְלָקְלִים מִאָד וּפְרִגְסָתוֹ דְּחוּקָה, וְאַשְׁתָּו וּבְגִוּ צוֹעֲקִים לְחַם וּפְרִגְסָה וּמִלְבּוֹשִׁים וּשְׁאָר הַצְּטָרְכּוֹת הַחֲבָרָחִים, וּבְשַׁהְזָא מִתְגָּבָר מִבְּלָל זָה וּשׂוֹפָה שִׁיחָזֶוּ לְפִנֵּי הַיָּשָׁם יִתְבְּרָךְ מִתּוֹה עַצְם עֲגִיותוֹ וְדְחוּקָה בְּבִחִינַת תְּפָלָה לְעֲגִי בַּי יַעֲטָף וּכְוֹי זָה יִקְרָא מָאָד אַצְל הַיָּשָׁם יִתְבְּרָךְ, וּבְמוֹ שְׁכָתּוֹב: בַּי לֹא בָּזָה וְלֹא שְׁקָעַ עֲגִיות עֲגִי וְלֹא הַסְּתִיר פִּנְיוֹ מִמְּנָgo וּבְשִׁזְוּעַ אַלְיוֹ שְׁמָעַ, מִבְּלָל שְׁרָאוֹי לְבָזָרָטוֹ וּלְשְׁקָצָו וּלְהַסְּתִיר פִּנְיוֹ מִמְּנָgo, אֲזֶה רַבִּים רַחֲמָיו וְאַיְנוֹ מִבְּזָהוּ וְאַיְנוֹ מִשְׁקָצָו וּכְוֹי, עַיִן שֶׁם דְּבָרָיו הַמִּתְזָקִים מִדְבָּשׁ וּתְבִין לְגַפְשָׁךְ עַד כִּמָּה צְרִיךְ הָאָדָם לְחִזְקָעָצָמוֹ בְּעֲגִינַז זָה שֶׁל הַתְּבוֹדָדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קֹוָנוֹ בְּכָל מה שְׁעֹזֶב עֲלָיו:

וּפְעֻם אַחַת אָמַר שְׁיַכְוָלוּין לְהַכִּיר בְּאָחָד אִם יִשְׁלֹז לְזָה הַתְּבוֹדָדוֹת הַיִּנוֹ בַּי עַל-יִדְיָזָה גַּתְגָּלָה עַל פִּנְיוֹ בּוֹשָׁה וַיַּרְאָה גְּדוֹלָה מִהַּיָּם יִתְבְּרָךְ, וְלֹא לְחָגָם מִתְאָר הַפִּיטָּן אֶת מִרְאָה הַכְּהֵן הַגָּדוֹל בְּצִאתָו מִבֵּית קָדְשָׁה תְּקָדְשִׁים כִּי יוֹשֵׁב בְּפִטרָה לְחִלוֹת פִּנְיוֹ מִלְּדָה, מִרְאָה כְּהֵן וּמִבְּלָל זָה תְּבִין לְגַפְשָׁךְ מִעְלַת הַמִּתְבּוֹדָד וְהַיּוֹשֵׁב בְּפִטרָה לְשִׁפְךָ לְבָוּ וּגַפְשָׁו בְּמִים נִבְחָר פִּנְיוֹ הַיָּם גַּם גָּלָה לְנוֹ, שְׁעָקָר הַזָּמָן לְזָה הוּא בְּלִילָה, שָׁאָז בְּלִילָה יִתְבּוֹדָד הָאָדָם בֵּינוֹ לְבֵין קֹוָנוֹ וַיִּפְרַשׁ לְפִנֵּי הַיָּם יִתְבְּרָךְ אֶת כָּל לְבָוּ וַיִּחְפַּשׁ הַרְזָחָה טֹבָה הַיִּנוֹ הַגְּקָדוֹת טֹבוֹת שְׁיִשְׁ בּוּ עַדְיוֹ וְלַבְּרָרָם מִתּוֹהָדָה רַעָה וְעַל-יִדְיָזָה יִזְכֵּר תָּמִיד תְּכִלִּיתָזָה אַחֲרָזָן לְעֹזֶלֶם הַבָּא, כִּמוֹ שְׁמַבָּאָר בְּלַקְוָטִי מִזְהָרָזִי חַלְקָרָאשָׁן

סימן נ"ד על פסוק אָזְבָּה גַגְנָתִי בְלִילָה עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיְחַפֵּשׁ רֹוחִי, עִין שָׁם:

ובן זההיר מִאֵד לְעַסֵּק הַרְבָּה בְּאָמִירָת תְּהִלִּים וְשָׁאָר תְּחִפּוֹת וּבְקָשּׁוֹת וְלִמְצָאת עַצְמוֹ בְּתוֹךְ כָּל הַמִּזְמָרִי תְּהִלִּים, שֶׁאָמָר כִּי רק על עַגְינִין מַלְחָמָת הַיִצְרָא גַתִּיפָד כָּל סְפִר תְּהִלִּים וְעַקְרוֹן גַאֲמָר בְּשִׁבְיָל כָּל אָחָד מִיְשָׁרְאָל, שַׁיְגַצֵּל מַמְלָחָמָת הַיִצְרָא הַרְבָּע וְחִילּוֹתָיו שְׁהָם עַקְרָב הָאוֹיְבִים וְהַשׂוֹגָאים שֶׁל הָאָדָם שְׁרוֹצִים לְהַזְרִידָו לְשָׁאל **תְּחִתְיוֹת חַם וְשָׁלוֹם,**

ובן זההיר מִאֵד לְעַשּׂות מְהֻתּוֹת תְּפִלּוֹת, הַינּו שְׁבָכָל מִקּוֹם שִׁילְמוֹד הָאָדָם יִתְחַיל לְהַסְתַּבֵּל עַל עַצְמוֹ כִּי הַזָּרְחֹק מִכָּל זֶה עַל-יְדֵי מַעֲשָׂיו הַרְבִּים וַיְשַׁפֵּךְ עַל-יְדֵי-זֶה אֲתָה לְבוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ וַיִּפְרַשׁ עַל-יְדֵי-זֶה אֲתָה גַגְעַי לְבָבָו וּמְכֹאָבֵי נַפְשָׁו בְּאַזְתָּו הַעֲתָמָה מִכָּל מַה שְׁעֹזֶר עַלְיוֹ, וַיֹּאמֶר שְׁגַעַשָּׁה מִזָּה שְׁעַשּׂוּעִים גְדוֹלִים לְמִעְלָה וַיֹּאמֶר שְׁעַדְיוֹן לֹא עַלְוֹ שְׁעַשּׂוּעִים כְאֵלָה לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ אֵלָיו הַשְּׁעַשּׂוּעִים שְׁגַעַשָּׁוּן מִן הַתְּפִלּוֹת אֵלָו שְׁעוֹשָׁוּן מִן הַתּוֹרוֹת וּבְכוֹדָאי יִזְבַּח עַל-יְדֵי-זֶה לְתִשְׁׁוֹבָה שְׁלָמָה וְלִחְיִי עַזְלָם:

ובן אָמָר פָּעָם אַחֲת לִתְלִמִּידָו הַרְבָּה הַצָּדִיק הַקְדֹׂש רַבִּי נָתָן, זֶבֶר צָדִיק לְבָרְכָה, בַּעַל הַמִּחְבָּר סְפִרִי "לְקוֹטִי הַלְּכֹות" הַגְּל בְּתִחְלַת הַתְּקִרְבּוֹת אֵלָיו זֶבְרֹנוֹ לְבָרְכָה, בָּעַת שְׁגָבָנָם אֲצָלוֹ פָעָם אַחֲת לְבָדוֹ וַסְפֵר אָז לְפָנָיו אֲתָכָל לְבוֹ וְצֹה אָז עַלְיוֹ אֲדוֹגָנוֹ מֹרְגָנוֹ וְרַבְגָנוֹ, זֶבֶר צָדִיק לְבָרְכָה, כִּי מִתְהַגָּות וְדִבְרָה עַמּוֹ אָז הַרְבָּה דְבָרִים הַמְשִׁיבִים אֲתָה הַגְּפֵש לְהַחְיוֹתָו וְלִחְזִיקוֹ בְעֲבוֹדַת הַשֵּׁם וּבְתוֹךְ דְבָרִיו לִקְחָה אֲזָה אֲדוֹגָנוֹ מֹרְגָנוֹ וְרַבְגָנוֹ, זֶבֶר צָדִיק לְבָרְכָה, בִּידָו הַקְדֹׂשָׁה סְבִיב בְּתִפְיו וַיֹּאמֶר לוֹ בָזָה הַלְּשׁוֹן: "אָז וַיִּטְעַר אָז וַעֲהָר גִּיט אָז מַעַז רַעַט זֶה אָזָם דָאָם הָאָרֶץ פָאָר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אָז וַיֹּאָפָר

צַדְקָה נִתְןֵן וְלֹא יַעֲבֹר

אָמֶת כְּפָרְיוֹן
בְּנֵי צַדְקָה שְׁדָךְ אָמֶת מִסְפָּרִי רַבְּנוֹ אֶחָד תְּזַקְּנֵץ לְפָלֵל

חַק נִתְןֵן וְלֹא יַעֲבֹר יָצָא לְאוֹר עַי הַזָּאת נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי שְׁעִיר תִּקְוֹן המידות

איין אֶמְתָן גָּטוֹן פְּרִיְגָד" [וְהַלְאָה טֻוב מְאָד בְּשִׁמְשִׁיחָין אֲתָה לְבוֹ]
לְפָנֵי הַשָּׁם יַתְבִּרְכֵךְ כְּמוֹ לְפָנֵי חֶבֶר טֻוב אֶמְתָי] וְהַדְבּוּרִים הָאַלְוִי
גְּנַגְסוּ בְּלֵב תַּלְמִידֹו הַקָּדוֹשׁ מֹרְנוֹ הַרְבֵּי נִתְן, זָכָר צְדִיק
לְבָרְכָה, כְּאֵשׁ בּוּעָרָת מִמְשָׁ וְהַבִּין תְּכָתָ אֲשֶׁר רַק עַלְיִידִי עָצָה זוֹת
בּוֹדָאי יַזְכֵּחַ לְכָל מָה שְׁצָרִיךְ בְּעַבּוֹדָת הַשָּׁם, כִּי כָל מִינֵּי מִחְשָׁבּוֹת
שִׁיסְבַּבְ הַיִּצְרָאֵל הַרְעָה בְּדָעָתוֹ וּכָל מִינֵּי מִגְעוֹת שִׁימְגַעַנוּ בְּכָל מִסְפָּר
לְפָנֵי הַשָּׁם יַתְבִּרְכֵךְ וַיְבַקֵּשׁ מִאָתוֹ רְחָמִים וְתְהִנּוּגִים עַל כָּל דָּבָר
שִׁיעָזְרָהוּ לְהִזְוֹת בְּרָאֵי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּאֶמְתָה:

וְגַם סִפְרָ מֹרְנוֹ הַרְבֵּה הַצְדִיק רַبְּיִ נִתְן, זָכָר צְדִיק לְבָרְכָה, כִּי בָעַת
שְׁדָבָר עַמּוֹ אֲדוֹגָנוֹ מֹרְנוֹ וּרְבָנוֹ, זָכָר צְדִיק וּקְדוֹשׁ לְבָרְכָה, מִמְעָרָת
אַלְיָהוּ שְׁהִיָּה שְׁם בָעַת הַיּוֹתֹה בְּאֶרְץ-יִשְׂרָאֵל, אָמָר לוֹ אֲדוֹגָנוֹ מֹרְנוֹ
וּרְבָנוֹ, זָכָר צְדִיק וּקְדוֹשׁ לְבָרְכָה, שָׁאֹז, בָעַת עַמִּידָתוֹ שְׁם, גַּצְטִיר
בְּעִינֵינוֹ מַעַמֵּד אַלְיָהוּ שְׁם לְהַתְפִּילָה וְלְהַתְבֹּזֶד שְׁם וּבָזָה הַלְשׁוֹן
אָמָר לוֹ: "אֵיךְ הָאָב מֵיר אֹוִים גִּימָאָלֶט אָט דָא אֵיז גִּישְׁטָאָגִין אַלְיָהוּ
אוֹן הָאָט זִיךְ אֹוִים גִּירָעַט דָאָם הָאָרֶץ פָּאָר הַשָּׁם יַתְבִּרְכֵךְ" וִסִּפְרָ
מֹרְנוֹ הַרְבֵּה רַבְּיִ נִתְן, זָכָר צְדִיק לְבָרְכָה, שָׁאֹז גַּתְעֹורֶר וְגַתְחָדֵש
וְגַתְחֹזֶק בְּיוֹתֶר לְעַסֶּק תְּמִיד לְפִרְשָׁ שַׁיְחָתֹה לְפָנֵי הַשָּׁם יַתְבִּרְכֵךְ עַל
כָּל דָּבָר שְׁחָסֵר בְּעַבּוֹדָת הַשָּׁם יַתְבִּרְכֵה, כִּי הַבִּין אוֹ מִדְבָּרִיו
הַקְּדוֹשִׁים הָאַלְוִי, שֶׁגָּם אַלְיָהוּ לֹא זָכָה לְמִדְרָגָתוֹ, שֶׁלֹּא טָעַם טָעַם
מִיתָּה וּקְבּוֹרָה, רַק עַלְיִידִי תִּפְלָה וְהַתְבֹּזֶדֶת, כִּי הַלָּא כִּבְרָ אָמָר,
אֲשֶׁר כָּל הַצְדִיקִים לֹא בָאָוּ לְמִדְרָגָתָם, רַק עַלְיִידִי הַתְבֹּזֶדֶת
בְּתִפְלָה וּבְקִשְׁתָה לְפָנֵיו יַתְבִּרְכֵה:

וְהַגָּה מֹרְנוֹ הַרְבֵּה רַבְּיִ נִתְן, זָכָר צְדִיק לְבָרְכָה, אֲשֶׁר מִמְשָׁ גַּתְקִים
בָּוּ: לֹא מִשְׁ מַתּוֹד הַאֲחָל, אֲחָלוּ שֶׁל תּוֹרָה שֶׁל רַבְּנוֹ הַקָּדוֹשׁ אֲוֹר
הַאוֹרוֹת וּכְוֹי בָּעֵל 'לְקוֹפְטִי מַזְהָר' זָכָר צְדִיק לְבָרְכָה, הוּא קִבְלָ

דעתו הקדושה בשילמות נפלא יותר מכל תלמידיו הצדיקים, זכרונם לברכה, כי אדוננו מורה ורבנו הקדוש, זכר צדיק לברכה, האיר בו הארת דעתו הקדושה במאור הגדול במאור הקטן ואמר עליו אדוננו מורה ורבנו, זכר צדיק לברכה, שהוא יודע ממנה יותר מכם והוא למד ולמד ועשה וקיים כל דברי אדוננו מורה ורבנו הקדוש זכר צדיק לברכה, בתכילת השילמות וגלה לנו דבריים ישרים בכל המהות טובות ובפרט בעניין תפלה והتابוזדות כפי אשר קיבל מאדוננו מורה ורבנו הקדוש, זכר צדיק לברכה, וחידש החושים גוראים ונפלאים להזק את כל אדם בעבודת השם הלא הימה כתובים על ספרי "לקוטי הלכות" הקדושים שהבר אותם על כל ארבעה חלקי שלוחן ערוץ בפקחת אדוננו מורה ורבנו, זכר צדיק לברכה, וגם חבר ספר "לקוטי תפנות" הכלול בהם תפנות תחנות ובקשות רצויים ופיוסים, ודאיים והtauוריות גדול לנפש כל איש ישראלי שיועדר האדם את עצמו, לזכור את אחריותו אשר יסدم על יסוד המאמרים הקדושים שבספר "לקוטי מוהר" ז" בפקחת אדוננו מורה ורבנו, זכר צדיק לברכה:

ואמר פעם אחת על התפנות האלו לשון הבתוב: כתבת זאת לדור אחרון, עם נברא תחיל יה, הינו שהtapנות האלה נכתבו לדור אחרון, ועתיד להבראות עם, שיחלו יה בהtapנות האלה, והפליג מאי במעלתם וכותב בהקדמה בספר "לקוטי תפנות" בזה הלשון: תפנות באלו עדין לא היה בעולם וכו' וזהיר מאד לעסק בהם תמיד, עין שם ופעם אחת אמר עבשו, שיצאו התפנות האלה בעולם, עתידים לחת דין וחושבדן על כל יום ויום, שאין אמורים אותם ואפיעל פיבן כתוב שם בהקדמה, שגם מזה אל יכח

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

הָאָדָם אֲתִ יְדֹוּ, דַהֲיֵנוּ לְעַסֶּק בְּכָל יוֹם בַּהֲתִבּוֹדּוֹת לְשִׁפְךָ שִׁיחֹז לְפָנֵי
הַשֵּׁם יַתְבִּרְךָ בְּפִרְטֵי פִּרְטִיוֹת עַל כָּל דָּבָר וְדָבָר שְׁרוֹאָה שְׁחָסֶר לוֹ
בָּאוֹתוֹ הָעַת וְלְעַשׂוֹת בְּעַצְמוֹ מִהְתֹּרָה תְּפִלוֹת בְּלַשׁוֹן שְׁמַדְבָּרִים
בוֹ, וַיְךָ עַל-יְדֵי-זֶה יוּכְלָ לְהִזְשֻׁעַ בְּכָל דָּבָר, פִּי אֵי אָפָשָׁר לְבָאָר
בְּכַתְבָּ בְּפִרְטִיוֹת כָּל הַצְּטִרְכּוֹת הָאָדָם, וּבְפִרְטָה לְפִי הַשְׁגָנִים
שְׁגָעָשִׁים בָּאָדָם בְּכָל עַת וָזָמָן, עַיְן שָׁם:

וְעַזְנָן בְּ"שִׁיחֹת-הָרֶ"ז" (סימן רכ"ח), שכתב שם: בתקלה היה זה עקר התפלה מה שבל אחד היה מדבר מה שבלבו לפניו השם יתברך בלשון שהיו מדברים בו, אך אחריכך ראו אנשי כנסת-הגדולה וכי ותקנו סדר התפלה, ובמקרה בהרמב"ם הלוות תפלה, עין שם אך על כל פנים מדינא זה עקר התפלה על כן גם עכשו שמתפללים סדר התפלה שתקנו אנשי כנסת-הגדולה, טוב מאד להאדם להיות רגיל להתפלל לפניו השם יתברך תפלות תחנות ובקשות מלבו בלשון שמיין בו, שיזכהו השם יתברך לעובדתו, כי זה עקר התפלה, בגזבר לעיל וכו, עין שם וגה מילא מובן מזה, אשר לנו גם עכשו, שזיכינו שסדרו לנו הצדיקים שאחריהם תפלות נראות באלה, אף-על-פי-כנ אל יסתפק האדם עצמו בזה בלבד, אה צריך לתרבות מאד לפרש שיחתו לפניו יתברך מלבו בלשון שמיין בו כל דבר בפרטיות, שרוואה שחרר לו באותו העת, חן ברוחניות חן בגשמייה:

וְרָאָה רַאֲינוּ בַּאֲחִירִית הַיּוֹם הַאֲלָה בָּעֵת הַתְּפִשְׁטוֹת הַחַשְׁדָּה
הַגּוֹרָא מִאֶד שְׁרָבִים מַעֲמָנוּ גַּתְרָחָקוּ מִאֶד מַעֲבוֹדָת הַיּוֹם
וְגַשְׁטָפוּ בְּזֶרֶם מֵי הַזִּידּוֹנִים שֶׁל עַזְלָם הַשְׁפָלָה וְגַטְבָּעוּ בֵּין
מִצְוָלה וְאֵין מַעֲמָד כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב "טְבֻעָתִי בֵּין מִצְוָלה וְאֵין מַעֲמָד",
וְהַפְלָל רָק מִחְמָת אֲשֶׁר אֵינָם מִשְׁיִמִים עַל לְבָם הַעֲצָה הַקְדוֹשָׁה

זֶה נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

שְׁכַתּוֹב אַחֲרֵי זֶה "זֶה אָנָי תִּפְלַתִּי לְךָ ה' וּכְיוֹ", וּרְבִים אַיִּגִּים יוֹדְعִים שֵׁם דָּרְךָ אֵיךְ לְהַתְגַּה בְּזֶה:

וְהַז אִמְגָּם מַי שְׁמַשִּׁים לְבוֹ וְעַיִּגְיוֹ בְּסֶפֶרְיִ אַדְוֹגָנוֹ וּרְבָנוֹ הַקָּדוֹשׁ וְתַלְמִידֹו הַקָּדוֹשׁ מֹרְגָנוֹ הַרְבָּי נָתָן, זָכָר צְדִיק לְבָרָכָה, בּוֹדָאי יִמְצָא בְּהָם דָּרְךָ אֶמֶת וַיַּצִּיב וְגַבּוֹן אֵיךְ לְהַתְגַּה בְּעַגְנִין הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה אֲךָ דְּבָרֵיהֶם הַקָּדוֹשִׁים הַמְּדֻבָּרִים מַעֲגִין זֶה מִפְזָרִים בּוּין דְּרוֹשֵׁיהֶם הַקָּדוֹשִׁים וְלֹאָוְכָל אָדָם יִכּוֹל לְמַצָּא מַבָּקֵשׁ בְּגַנְקָל וְגַם הַלְאָה הַסְּפָרִים הָאֱלֹהִים אַיִּגִּם מִצְוִים וְשְׁבִיחִים בְּפִיד פֶּל אִישׁ לְזֹאת שְׁמָנוֹ אֶל לְבָבָנוֹ לְקַבֵּץ בְּסֶפֶר הַזֶּה מִאָמָרִים רַבִּים מִסֶּפֶרְיִ אַדְוֹגָנוֹ וּרְבָנוֹ הַקָּדוֹשׁ, זָכָר צְדִיק לְבָרָכָה, וּמִסֶּפֶרְיִ "לְקוֹטִי הַלְּכֹות" הַקָּדוֹשִׁים מִתַּלְמִידֹו הַקָּדוֹשׁ הַמְּדֻבָּרִים מַעֲגִין מַעֲלָת אִמְירָת תְּהִלִּים וּמַעֲלָת הַמִּתְבּוֹדֵד וְשׂוֹפֵךְ לְבוֹ כְּמַיִם נִכְחָ פָּנֵי ה' וְדָרְכִים יִשְׁרִים הַגְּחוֹצִים לְכָל אִישׁ לְדָעַת, אֵיךְ לְהַתְגַּה וְלִחְזֹק עַצְמוֹ בְּזֶה:

וּקְרָאנוּ שֵׁם הַסֶּפֶר הַזֶּה "הַשְׁתְּפָכּוֹת הַגְּפֶשׁ" כִּי כָּלּוּ מִדְבָּר אֵיךְ שְׁצִרְיךָ כָּל אָדָם לְשָׁפֵךְ לְבוֹ וְגַפֵּשׁוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם, וּרְקָזֶה הַעֲצָה הַכְּלִילִית עַל כָּל דָּבָר וְדָבָר הַזֶּה בְּרוֹחָגִיאָה וְהַז בְּגַשְׁמִיאָה וּבְטָחָ פְּאַשְׁר יִשְׁים הָאָדָם אֶת עַיִּגְיוֹ וְלְבֹו עַל הַדְּבָרִים הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים הַכְּתּוּבִים בְּסֶפֶר הַזֶּה, יִתְעוֹרֶר לְבָבָו לְהַרְגִּיל עַצְמוֹ לִילְךָ בְּדָרְךָ הַקָּדוֹשׁ הַיִּשְׁזֵן הַזֶּה שְׁדָרְכוֹ בּוֹ אָבּוֹתָינוּ מַעֲוָלָם וְעַתִּיד לְהַתְהִdash בְּשִׁיבּוֹא מֶשִּׁיחָ צְדִקָנוֹ, כִּי רַק הוּא יִמְשִׁיחָ בְּעוֹלָם הַדָּרְךָ הַזֶּה שִׁילְבּוֹ בּוֹ כָּל בְּאֵי עַוּלָם כִּמוֹ שְׁמַבָּאָר בְּ"לְקוֹטִי הַלְּכֹות" הַלְּכֹות רָאשׁ-חַדְשָׁ הַלְּכָה ה' וּבָמוֹ שְׁמַבָּאָר בְּ"לְקוֹטִי מַזְהָר" ז' חַלְקָ א' סִימָן ב', שְׁעַקְרָבְּלִי זִינּוֹ שֶׁל מֶשִׁיחָ הוּא הַתְּפִלָּה וּכָל הַמְּלֻחָמּוֹת שִׁיעַשָּׂה וּכָל הַכְּבִישּׁוֹת שִׁיכְבָּשָׂה הַכָּל מִשְׁם וְגַם כָּל הַגְּאָלָה הַעֲתִידָה תַּלוּיה בְּזֶה כִּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "בְּבָכִי יָבֹאוּ וּבְתְּחִנּוֹגִים אָזְבִּילִם" וְהַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ יְרַחְם

עלינו שגופה באמת לילד בדרך הקדוש הזה עד שיקים בנו מקרה
שכטוב: "זה ביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלה"
במהרה ביוםינו אמן:

הנִגְנוֹת אֲדוֹגָנוֹ מַוְרָנוֹ וּרְבָנוֹ הַקְדוֹשׁ מַוְהָרֶץ זֶצְיָל, בְעֵנֵין
הַתְבוֹדָדּוֹת כַכְפִי מַה שְׁכַתְעֵב בְסְפּוּרִי שְׁבַחְיוֹ הַקְדוֹשִׁים:
בְסֶפֶר "שְׁבַחְיוֹ הַרְזִ" בְתְחִלְתָו, בְסְפּוּרִי הַנִּגְנוֹתִיו וַיַּגְיעַתּוּ בְעֵבּוֹדָת
הַשֵּם בְתֻובָה, עַקְרָבָן עַבּוֹדָתוֹ אֲשֶׁר עַל יְדָה זָכָה לְמַה שְׂזָבָה הָיָה רַק
רַבּוֹי הַתְפִלוֹת וַהֲתִחְנוֹת וַהֲבִקְשׁוֹת וַהֲרִצְגִּים וַהֲפִיוּסִים שְׁהִיא רַגִּיל
מַאֲד לְהַתְפִיל וְלְהַתְחַגֵּן לְפָנָיו יַתְבִּרְךָ וְהִיא מִרְצָחָה וּמִפְּנִים אַזְתָוּ
יַתְבִּרְךָ בְכֹמָה מִינִי תְחִנוֹת וַבִּקְשׁוֹת שְׂיִזְבָּהוּ בְרַחְמָיו לְקַרְבּוּ
לְעַבּוֹדָתוֹ יַתְבִּרְךָ וְעַקְרָבָן מַה שְׁהֽׁוּעִיל לֹז הָיָה הַתְפִלוֹת בְלִשּׁוֹן אַשְׁבָּנוֹ
הַמְּדִבָּר בְּיִגְינָנוֹ, שְׁהִיא רַגִּיל מַאֲד לִיחְדָּל לֹז אֵיזָה מֶקוּם שְׁמַמְצָא שְׁאַיִן
שֶׁם בְּגַנִּי אָדָם וְהִיא מִפְּרַשׁ שְׁיִחְתֹּז לְפָנֵי הַשֵּם יַתְבִּרְךָ בְלִשּׁוֹן
שְׁמַדְבָּרים בָוּ, הִינּוּ בְלִשּׁוֹן אַשְׁבָּנוֹ וְהִיא מִרְצָחָה וּמִפְּנִים אַזְתָוּ יַתְבִּרְךָ
וּמִבְּקָשׁ וּמִתְחַגֵּן לְפָנָיו יַתְבִּרְךָ בְכֹמָה וּכֹמָה מִינִי טָעַנות
וְאַמְתָלָאות שְׁרָאוֹי לֹז יַתְבִּרְךָ שְׁיִקְרָבּוּ לְעַבּוֹדָתוֹ יַתְבִּרְךָ וְהִיא רַגִּיל
בָזָה מַאֲד מַאֲד וְהִיא מִבְּלָה יִמְיָם וַשְׁגָנִים עַל זֶה גַם הָיָה מַטְמִין
עָצָמוֹ עַל גַּבְיוֹ בֵית אָבִיו תְחַת הַגָּג שְׁהִיא שֶׁם בָמֹז חֶדר בְמַחְצָה
שֶׁל קָנִים שְׁמַחְזִיקִין שֶׁם תְּבִזּוּ וּמְסֻפּוֹא, וְשֶׁם הָיָה מַטְמִין עָצָמוֹ וְהִיא
אָוֹמֶר תְהִלִּים וְהִיא צֹעָק בְלִחְשׁ לְהַשֵּם יַתְבִּרְךָ, שְׂיִזְבָּהוּ לְקַרְבּוּ

והכלל שככל המייגי בקשות שבעולם שגמצאים באיזה ספר שייה
מצוי בינו הכל לא הגיה שום תחגה ובקשה שלא
אמרה במאה ובמה פעמים, זו תהלים בספר "שער ציון" ובקשות
הנדפסים בהפודרים הגדולים ושאר מייגי בקשות ותחגות ואפל

התקנות הגדפסים בלשון אשכנז-בלם לא הגיח מלאמרים והיה רגיל לומר כל התקנות שאחר מעמדות הגדפסים אחר כל יום ויום והוא היה רגיל לומר כל התקנות כלם של כל הימים בפעם אחד גם היה רגיל לפעמים לומר בתהלים רק הפסוקים המדברים מתקנות ובקשות וצעה להשם יתברך והוא אומר רק פסוקים אלו והשאר לא היה אומר והוא אומר כל הפסוקיםiao האלו ספר תהלים בפעם אחד:

ומליך בלה זה העקר היה מה ש היה מתפלל מעצמו, דהיינו מה שהיה רגיל לדבר מלבו לפניו לשם יתרך בלשון אשכנז, שהיה מתפלל וטוען לפניו לשם יתרך בכמה מיני טענות ותקנות ובקשות שאמר מדעתו ומלבו בג"ל, שיזכה לשם יתרך לעובדתו וזהו העקר מה שהועיל לו לזכות למה שזכה כך שמענו מפיו הקדוש בפרוש:

ובמה פעים היה מדבר לפניו לשם יתרך דברי תקנות ובקשות מלבו ונודמן לו בתוך דבריו טענות יפות ותפלות גבונות וסדרות והוטבו בעיניו, והוא כותבם אצל לזרון, למען יהיה רגיל להתפלל אותם גם אחרי, וכן היה רגיל בעין זה לדבר בין לבין קונו הרבה מאד מאד, וכל תפלותו היה, שיזכה להתקרב לשם יתרך, והוא לו טענות גדולות לשם יתרך על זה, ואפי עלי-פייכן היה נדמה לו תמיד, שאין מסתכלין עליו כלל ואין שומען כלל, רק אדרבא, נדמה לו, שפרקחין אותו מעובדתו יתרך בכל מיini הרחקות ובallo אין רוצין בו כלל וכל כי היה רואה, שחולפין ועוביין כמה ובמה ימים ושנים, ועודין הוא רחוק מהשם יתרך ולא זכה עדין לשום התקראבות, על בגין נדמה בעיניו שאין שומען דבריו כלל ואין מסתכלין עליו כלל, רק אדרבא,

זַקְנָתֶן וְלֹא יַעֲבֹר

אֵלֶיךָ תִּתְהַגֵּד אֵלֶיךָ תִּתְהַגֵּד
בְּאַמְנָה כְּאַמְנָה פְּזַחַדְךָ שְׂדֵךָ מִקְזָה שְׂדֵךָ רְבָבָךָ עַזְהָה תִּקְזֹז לְפָלָא
וְלֹא יַעֲבֹר פְּזַחַדְךָ תִּצְעַל "אַזְעַל" מִזְעַל מִזְעַל מִזְעַל מִזְעַל מִזְעַל
"חַק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַזָּאת "נִצְחָתִי וְאַגְּזָתִי" שְׁעִיר יִשְׁיבָת תִּיקְוָן המידות

מִרְחַיקֵין אָתוֹ בְּכָל מִינֵי הַתְּרַחֻקּוֹת מִעֲבוֹדָתוֹ יִתְבְּרַדֵ אֵך אַפְ-עַל-
פִּיכְנֵן הָיָה מִחְזָק עַצְמוֹ מִאֵד וְלֹא הַגִּיח אֶת מִקְומָו וּבָמָה פְּעָמִים
הָיָה שְׁחָתָה נָפֵל בְּדִעָתוֹ מִחְמָת זוֹה שְׁרָאָה, שַׁהְזָא מִתְפְּלֵל וּמִעֲתִיר
וּמִפְצִיר בְּלָא בְּכָך שִׁיאַתְקִרְבָ לְעַבּוֹדָת הַשֵּם יִתְבְּרַד וְאַיִן מִסְתְּכָלֵין עַלְיוֹ
כָּל וּמִחְמָת זוֹה נָפֵל לְפְעָמִים בְּדִעָתוֹ וְלֹא הָיָה מִדְבָר עַזְדָד בְּכָך
בּינוֹ לִבְין קָנוֹן אֵיזָה יָמִים אַחֲרִיכָה גִזְבָר בְּעַצְמוֹ וְהַתְּבִישׁ בְּעַצְמוֹ
עַל שְׁהָרָהָר אַחֲר מִדּוֹתָיו יִתְבְּרַד, כִּי בְּאַמְתָ בּוֹדָאי הַשֵּם יִתְבְּרַד
חַפְזִין וּרְחוֹם וּכְוֹי וּבּוֹדָאי הָזָא רֹצֶחָה לְקָרְבָו וּכְוֹי, וְחַזְר וְגַתְחַזְקָה
בְּדִעָתוֹ וְהַתְּחִיל שָׁזֵב לְהַעֲתִיר וְלִדְבָר לְפָנֵי הַשֵּם יִתְבְּרַד כְּפָל וּכְנֵן
הָיָה בָמָה פְּעָמִים:

עַז בְּתוֹב שֵם סִימָן קִי"ז בְּכָפָר אָסְפִיאָטִין סִמוֹד לְעִיר מַעֲדוֹעַדְזָקָע
שֵם הָיָה דָר חַמְיו זְכָרוֹנו לְבָרְכָה, וּשֵם הָיָה עַקְרָב גָדוֹלָו וּשֵם הַזְלָד
גַּהְרָב גָדוֹל וּעַלְיוֹ גִּדְלִים קְגַה-יְסֻופָה תְּרַבָה לִמְאָד מִאֵד וְהָיָה דִרְכָו
בְּקָדְשׁ שֶׁל אָדוֹגָנו מַזְרָנו וּרְבָגו, זְכָר צְדִיק לְבָרְכָה, שְׁחָתָה לְזָקָח
לְפְעָמִים סְפִינָה קְטָנָה וּשְׁטָעַמָה בְּעַצְמוֹ לִתְזֹד הַגְּהָר הַגְּנָל
אַפְ-עַל-פִי שֶׁלֹא הָיָה יָכֹל הַיְתָב לְהַגְהִיג סְפִינָה זוֹאת אַפְ-עַל-פִי-כֵן
הָיָה שְׁטָעַמָה עַד אָחֹורי הַקְגַה-יְסֻופָה עַד הַמִּקְזָם שֶׁלֹא הָיָה רֹזְאִים
אָתוֹ עַז וּשֵם עַשְׂתָה מָה שְׁעַשָּׂה בְּתִפְלָה וְהַתְּבֹזְדָה אָשְׁרָי לוֹ, כִּי
בְּאַמְתָ זָכָה לִמְה שְׁזָכָה בְּגַרְאָה בְּחַוֵש מִפְפָרְיו הַקְדוֹשִים:

וּבְסִפְר "חַיִ-מֹזְהָר" בְּכָתֵב, שְׁחָתָה רְגִיל לְקַחַת סְוּם מִבֵּית חֹתְנוֹ
וּרְכֵב עַלְיוֹ לְאֵיזָה יְעָר, וּשְׁם יָרֵד מִן הַפּוּס וּקְשָׁרוֹ לְאֵיזָה אַיִלָן, וְהָזָא
הַלְדָק לִתְזֹד הַיְעָר לְעַשְׂוֹת אֶת שְׁלֹזָה, לְהַתְּבֹזְדָד שֵם בְּדִרְכָו וּבָמָה
פְּעָמִים הַתִּיר עַצְמוֹ הַפּוּס וּבְרָח לְמִקְומָו לְבֵית חֹתְנוֹ וּבְשָׁרָאוֹ שֵם
שְׁחָפּוּס בָּא לְבָדוֹ, הָיָה דֹזָגִים וּמִתְפְּחָדִים מִאֵד, כִּי אָמָרוּ, שְׁבָזָדָא
נָפֵל מִהַפּוּס חַם וּשְׁלוּם, וּבָמָה פְּעָמִים נָפְלוּ עַלְיוֹ גִּשְׁמִים גָדוֹלים

בְּעֵת שְׁחִיה בִּינָה, וַאֲחַר־כֵּךְ בָּא לְבִיתוֹ שְׁעָה בְּלִילָה אוֹ יוֹתֶר וְעַזְןָ
לְקַמָּן (בְּפָנִים הַסְּפָר, אֹתוֹ כ"ח) שְׁהַעֲפָקָתִי שְׁם מְשִׁיחָתִיו הַקְדוּשָׁות,
אֲשֶׁר בָּمָקוֹם שְׁגָדְלִים עֲשָׂבִים, הַיָּנוּ בְּשַׁדָּה אוֹ בִּינָה, טוֹב מְאָד
לְהַתְבוֹדֵד שְׁם:

עוֹד שְׁם סִימָן קְנָ"ד אָמָר, עַקְרָב מַה שְׁהַגִּיעַ לְמִדְרָגָתוֹ הַזָּא רַק
עַל־יְדֵי עֲגִינָן פְּרָאַסְטִיק שְׁחִיה מִדְבָּר הַרְבָּה וּמִשְׁיִיחָה תְּרֵבָה בֵּין
קוֹנוֹ וְאָמָר תְּהִלִּים הַרְבָּה בְּפִשְׁיטּוֹת וּעַל־יְדֵי־זָה דִּיקָא הַגִּיעַ לְמַה
שְׁהַגִּיעַ וְאָמָר אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ שְׁהַשְּׁם יַתְּבִּרְךָ יַעֲשֶׂה מִמֶּגֶד מַה שְׁאָנִי
עַתָּה (דַּהֲנוּ חַדּוֹשׁ בָּזָה) הָיִיתִי מִזְדְּרוֹ כֹּל כֵּד בְּעֻבּוֹדָתִי, עד שְׁמָה
שְׁחִיה־יִתְּהִלָּה עֹשֶׂה וּוֹבֵד הַשְּׁם יַתְּבִּרְךָ בְּשַׁנָּה בְּלָה הָיִתִי עֹשֶׂה בַּיּוֹם
אֶחָד, וְחִיה מִתְּגַעֲגָע מְאָד אַחֲרָ מִעְלָתָה הַעֲבּוֹדָה בְּבִחִינָת פְּרָאַסְטִיק
בְּאִמְתָּה וְאָמָר אֵי אֵי פְּרָאַסְטִיק גַּם אָמָר שְׁדָבָר עִם כֹּמָה צְדִיקִים
גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַּם כֵּן שְׁלָא הַגִּיעוּ לְמִדְרָגָתֶם כִּי אִם עַל־יְדֵי עֲגִינָן
פְּרָאַסְטִיק שְׁעַסְקָוּ בְּעֻבּוֹדָתֶם בְּפִשְׁיטּוֹת גָּמוֹר בְּהַתְבוֹדּוֹת וְשִׁיחָה
בֵּין־לְבֵין קוֹנוֹ וּכְוֹן, וּעַל־יְדֵי־זָה הַגִּיעוּ לְמַה שְׁהַגִּיעַ אֲשֶׁרְיִ לְהָם:

עוֹד שְׁם סִימָן קְמָ"בּ רַבְּנוֹ זָכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה, אֲפִ-עַלְ-פִּי שְׁחִיה לוֹ חַדְרָ
מִיחָד בְּהַכְּפָר שְׁיִשְׁבָּבּ בּוֹ לְבָדוֹ, אֲפִ-עַלְ-פִּי־כֵּן הָיָה הַוְלָד עַלְ-פִּי רַבְּ
עַל פְּנֵי הַשְּׁדָה בְּתוֹךְ אֵיזָה יִעַר וּכְיוֹצָא וְהִיא מִתְּבֹזֵד שְׁם הַרְבָּה
וּפְעֻם אַחֲת הַלְּכָתִי עַמּוֹ בְּקַהְלַת־קְדָשׁ מַעֲדָזְעָדְזָעָ שְׁחִיה דָּר שְׁם
בְּתִחְלָה, וְהַלְּכָתִי עַמּוֹ אֲנָה וְאֲנָה אֲצַל הַשְּׁדּוֹת וְהַתְּרִים וְגַטָּה יָדוֹ
עַל פְּנֵי הַשְּׁדּוֹת וְהַתְּרִים וְאָמָר לִי עַל כֵּל אַלְוֹ הַשְּׁדּוֹת וְהַתְּרִים
שְׁאָתָה רֹאָה סְבִיבָה הָעִיר וּעַל כֵּל הַמִּקּוֹמוֹת הַסְּמוֹכִים לְהַעֲיר סְבִיבָה
בְּכָלָם הַלְּכָתִי וְסְבִבָּתִי כֹּמָה וּכֹמָה פְּעָמִים, הַיָּנוּ שְׁחִיה הַוְלָד
וּמִתְּבֹזֵד שְׁם בְּכָל הַמִּקּוֹמוֹת הַגְּיַל וְסִפְרָ לִי שְׁשָׁם עַל רַאשׁ הַתְּרִ
יְשָׁ מִקּוֹם גְּבוּהָ מְאָד, וּשְׁם בְּרָאָשׁ גְּבוּהָ יְשָׁ בְּתוֹכוֹ כְּמוֹ בְּקָעָה וְהִיא

אָזְקֵן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
כ' סָמֶל אֲזָנָה רְצִית זָצַ"ל "אָזְקֵן פְּקוֹזָה שְׂדֵךְ אֲזָנָה רְצִית רְבִנָּה זָהָזָה תְּזִקְזָזָה לְפָלָל"

עולה על ראש גבה החר ונגנים לתוכה התקעה שבתוכו לשם היה אזהב מאד להתבודד בפה פעים ולפעים היה הולך במקומות אחרים כג"ל, וכל זה היה בקהלת-קדש מעוזעדיוק שכך היה צדיק מפרקם בעת שדר שם חוויז מה שהיה מרבה מאד בהתבודדות בעת ישיב בהכפר ובג"ל וכן בתחלתו בשישיב במעזיבוז וגם אחריך בעת ישיב בזלאטיפאלע זפה קהילת קדש ברסלוב בכל יום ויום היה מתבודד הרבה ובפה פעים שהיה מתבודד בכל היום כלו: